

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Symmacho. 455.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

uatore[m] sonat. Siquidem, eorum, qui peccauerunt, salutis causa huiusmodi administratione perfungat.

Timotheo Lectori. 454.

Genes. 9. Non falsa dūtaxat accusatio, ὁ vas Dei, verum etiam verissima, si aduersus patrem solum fiat, parricidio exitium parturit, velut Chamo accusatio Noë. A qua cum Sem & Iapheth, & tu item illorum propugnator & cohæres, pueros atque immunes vos præbueritis, contractamque ex temulentia labem ac fœditatem contexeritis, vnam & eandem benedictionem merito consequemini.

Symmacho. 455.

Quæ & raro atque ægrè comparantur, vt ingentis pretii, & cum difficultate conferuantur, vt insidiis obnoxia, & eundem, quem vilia, exiguèque pretij, vsum habent, hæc nõ modò à Christianorum opibus & possessione, verum etiam ab oculis atque affectu remota esse conuenit: vt quæ & conferendis in pauperes beneficiis labem afferant, & iis, à quibus possidentur, salutem inuideant.

Palladio Diacono. 456.

Galat. 5. Comeffatio, vir amice, est tibie cantus cum largiore vino ad voluptatem & libidinem extimulans, ac conuiuium in fœdũ & obscœnum theatrum mutans, atque per cymbala quædam & instrumenta ad fraudem accommodata conuiuias mulcens ac delinens. Quam eos, qui ipsa vtuntur, à cælesti regno exclusuram esse, literis sacris proditũ est, quemadmodũ ipse nosti.

Eidem. 457.

Psal. 150. Si Musicæ illius, de qua Scriptura loquitur, explanationem quæris, ad hunc modum intellige. Laudate Dominum in sono tubæ: hoc est in memoria resurrectionis, quæ tuba fiet, vt Scriptura testatur. Laudate eum in psalterio & cithara:

ἑπὶ σωτηρία γὰρ τῆς ἀμαρτάντων τῶν οἰκονομίας ἐκείνην ποιήσομεθ.

Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ. υἱδ.

Οὐ ψευδὴς μόνη κερήρυξία, ὡ σκευὴς θεοῦ, ἀλλὰ καὶ καμυδὴ ἀληθὴς, εἰ χεῖ πατρὸς γένοιτο μόνον, ὄλεθρον τῷ πατραλοία ὠδίνει, ὡς τῷ Χαμ, ἢ τῷ Νῶε, ἢς καθαρεύσαντες Σὴμ καὶ Ἰάφεθ, καὶ σὺ ὁ ἐκείνων συναγωνιστὴς καὶ συγκληρονόμος, καὶ τῶν ἐκ μέθης σκεπάσαντες παροινίαν, μᾶς καὶ ὁμοίως ἀξιοθήσεσθαι εὐλογίας εἰκότως.

Συμμάχῳ. υἱε.

Ὅσα καὶ κτᾶται σπανίως, ὡς πολὺπμα, καὶ τηρεῖται δυσκόλως, ὡς ἑπιβουλα, καὶ τῶν αὐτῶν ἔχει χεῖσιν τοῖς εὐπέσι καὶ εὐνοῖς, ταῦτα Χριστιανῶν ἐκτίσεως μόνον, ἀλλὰ καὶ ὄφειας ἡλλοτριῶν πρὸς οἷα ταῖς μὲν εἰς τὴν πείνας λυμηνόμην εὐποιίας τοῖς δὲ κεκτημένοις βασιλείαν τῆς σωτηρίας.

Παλλαδίῳ Διόσκῳ. υἱς.

Κῶμος ὅστιν, ὡ φιλότης, μεθυτικὸς αἰλὸς, ἐγγρηνίζοντος οἴνου, ἐρεθίζων τῶν ἡδυσπάθειαν, καὶ γέατρον ἀρχιμον ποιῶν τὸ συμπόσιον, κυμβάλοισι ποῖ καὶ ὄργάνοις ἀπάτης κερᾶθελγων τὴν δαιτυμόνας, ὡς ἐξωστήσθαι τῆς βασιλείας τῆς χρωμύρας αὐτῶ γέγραπται, ὡς ἑπίστασαι.

Τῷ αὐτῷ. υἱς.

Εἰ τῆς γραφικῆς ζητῆς μουσικῆς Διόσφορον, ἔτω νοητέον, ἀνείτε τὸν κύριον ἐν ἡχοῦ σάλπιγγος, ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ἀναστάσεως, σάλπιγγι γεμισσομένης, ὡς γέγραπται ἀνείτε αὐτῶ ἐν ψαλτῆρι καὶ κίθαρα, τῇ γλώσσει ἡμῶν.